

# 1ον ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ Μ.Κ.Ο.

## «ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ»

Μέ ἔμπνευσιν καί πρωτοβουλίαν τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου του Γ' καί μέ ἀπόφασιν τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, συνεστήθη καί διωργανώθη διά Καταστατικοῦ καί ἀνεγνωρίσθη ἐπισήμως Μ.Κ.Ο. ὑπό τόν τίτλον «ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ», ἐδρεύουσα ἐν τῇ Ἐξαρχίᾳ τοῦ Παναγίου Τάφου ἐν Ἀθήναις, σκοπόν ἔχουσα τήν προβολήν τῶν Παναγίων προσκυνημάτων τῆς Ἀγίας Γῆς, τήν ἠθικήν καί ὕλικήν ὑποστήριξιν τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων καί τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος διά τήν διαφύλαξιν τῶν προσκυνημάτων τούτων καί τήν διάδοσιν τῶν ἀξιῶν τῆς Ρωμηοσύνης ὡς τοῦ τρόπου υπάρξεως καί ζωῆς ὅλων τῶν ἐθνῶν, τῶν ἐντασσομένων εἰς τό Σῶμα τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καί ἐχόντων τάς ρίζας αὐτῶν εἰς τήν Νέαν Ρώμην, τήν ἀναδειχθεῖσαν ὑπό τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου αὐτοκράτορος τῶν Ρωμαίων ὡς τῆς πρωτευούσης τοῦ Ἀνατολικοῦ Ρωμαϊκοῦ κράτους.

Ὡς διαχειριστής τῆς Μ.Κ. ταύτης ὁργανώσεως ὠρίσθη ὁ κ. Πέτρος Κυριακίδης, ὁ καί χορηγός τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ ἀρχαιολογικοῦ χώρου τοῦ «δοχειοῦ» τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως καί τοῦ ἐν λόγῳ 1<sup>ου</sup> Διεθνοῦς Συνεδρίου διά τήν ρωμηοσύνην, παρασημοφορηθεῖς μετὰ τοῦ κ. Λαυρεντίου Λαυρεντιάδου μέ τό παράσημον τοῦ Ἀνωτέρου Ταξιάρχου τοῦ Τάγματος τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Παναγίου Τάφου. Ὡς Ἀναπληρώτρια Διαχειρίστρια, διωρίσθη ἡ κ. Αἰκατερίνη Διαμαντοπούλου, θεολόγος καί δρ. τῆς Φιλοσοφίας, ὡς Σύμβουλος δέ αὐτῆς ὁ ἱατρός κ. Χρῆστος Νικολάου, ὁ ἔχων καί τήν ἐποπτικήν παρακολούθησιν τῶν ιστοσελίδων τοῦ Πατριαρχείου καί τῆς Μ.Κ.Ο. «ΡΩΜΗΟΣΥΝΗΣ».

Καρπός τῶν δραστηριοτήτων τῆς ὁργανώσεως ταύτης ὑπῆρξε τό 1<sup>ον</sup> Διεθνές Συνέδριον αὐτῆς μέ θέμα «Ἡ Ρωμηοσύνη διά μέσου τῶν αἰώνων», συγκληθέν εἰς τό Ἀμφιθέατρον τοῦ Πολεμικοῦ Μουσείου Ἀθηνῶν ἀπό Σαββάτου, 30<sup>ης</sup> ἕως καί Κυριακῆς, 31<sup>ης</sup> Μαΐου 2009.

Ἡ Ἐπιστημονική Ἐπιτροπή τοῦ Συνεδρίου τούτου ἦσαν: Ὁ Καθηγητής τῆς Βυζαντινῆς Φιλολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, κ. Φώτιος Δημητρακόπουλος, ὁ Καθηγητής τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Κωνσταντῖνος Νιάρχος καί ὁ Ἀναπληρωτής Καθηγητής τῆς Ψυχολογίας τῆς Θρησκείας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Σπυρίδων Τσιτσιγκός. Ὁργανωτική Ἐπιτροπή ἦσαν: ἡ κ. Εἰρήνη Μαθιοῦ, ὁ κ. Δημήτριος Σαρρῆς καί ὁ κ. Παναγιώτης Διακουμῆς.

Διά τήν κήρυξιν τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου τούτου μετέβη εἰς Ἀθήνας ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ', συνοδευόμενος ὑπό τοῦ Γέροντος Ἀρχιεπισκοπῆς Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνου κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Προέδρου τῶν Οἰκονομικῶν Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου θαβωρίου κ. Μεθοδίου καί τοῦ Ἀντιπροέδρου αὐτῆς καί ἡγουμένου ἐν Φχές, Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου Ἱερωνύμου.

Ἄμα τῇ ἀφίξει τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου Γ' εἰς τὰς Ἀθήνας, τό ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας, Παρασκευῆς 29<sup>ης</sup> Μαΐου, ἐγένετο συνάντησις Αὐτοῦ καί τῆς συνοδείας Αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου εἰς τήν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν. Εἰς τήν συνάντησιν ταύτην συνεζητήθησαν θέματα ἀφορῶντα εἰς τὰς σχέσεις συνεργασίας τῶν δύο Ἐκκλησιῶν πρὸς κοινόν ὄφελος ἀμφοτέρων.

Τὴν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου, 30<sup>ης</sup> Μαΐου, ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τὴν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐν λόγῳ Συνεδρίου διὰ προσφωνήσεως, ἐν ᾗ ἐτόνισεν ὅτι σκοπὸς τῆς ἰδρύσεως τῆς Μ.Κ.Ο. «ΡΩΜΗΟΣΥΝΗΣ» εἶναι ἡ διὰ ταύτης προβολὴ τῆς ἀληθείας, ὅτι ὅλοι οἱ Ὀρθόδοξοι λαοί, διατηροῦντες τὰς ἐθνικάς, γλωσσικάς καί πολιτιστικάς αὐτῶν παραδόσεις, ἀνήκουν εἰς τό εὐλογημένον γένος τῶν Ὀρθοδόξων Ρωμαίων, ἐνταχθέντων διὰ τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως εἰς τό Σῶμα τῆς ἐνούσης τούτους Μιᾶς, Ἀγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Ἡ καλλιέργεια μιᾶς τοιαύτης μὴ ἐθνικιστικῆς ταυτότητος κέκτηται προτεραιότητα διὰ τό ποίμνιον, τό ἐμπεπιστευμένον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Πατριαρχείου, ἀραβόφωνον μὲν, λόγῳ τῆς μετὰ τό 638 μ.Χ. δημιουργηθείσης νέας πολιτικῆς καταστάσεως, Ἑλληνορθόδοξον ὅμως «Ρούμ Ὀρθόδοξ» εἰς τό δόγμα, πιεζόμενον δέ ὑπὸ τῆς δημιουργηθείσης ἐν τῇ Μέσῃ Ἀνατολῇ ἐξάρσεως τοῦ ἐθνικισμοῦ καί θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ. «Τὴν ταυτότητα τῶν μελῶν τοῦ ποιμνίου τούτου», εἶπεν ὁ Μακαριώτατος, «ἐγγυᾶται διὰ μέσου τῶν αἰώνων τό ἡμέτερον Πατριαρχεῖον, συνδέον ταῦτα διὰ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, καθαγιασθέντων διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τῶν μαρτύρων τῆς πίστεως».

Τὴν προσφώνησιν τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἠκολούθησαν ἡ προσφώνησις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, ἀναγνωσθεῖσα ὑπὸ τοῦ πρωτοσυγγέλου Αὐτοῦ, Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Γαβριήλ. Ἐν ταύτῃ ὁ Μακαριώτατος ἐχαιρέτισε τό 1<sup>ον</sup> Διεθνὲς Συνέδριον τῆς Ρωμηοσύνης, λέγων ὅτι τοῦτο λαμπρύνεται διὰ τῆς παρουσίας τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων καί διὰ τοῦ θέματος «Ἡ Ρωμηοσύνη διὰ μέσου τῶν αἰώνων» καί ὅτι ἡ Ἑλληνορθόδοξος παράδοσις ἔδωκε διαχρονικάς ἀξίας εἰς τόν Ἑλληνικόν λαόν. Ἐν συνεχείᾳ ἠυχήθη τόν φωτισμόν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τούς ὁμιλητάς, διὰ τῶν διαλέξεων τῶν ὁποίων θά ἀνακαλυφθοῦν αἱ ρίζαι καί θά προβληθῇ τό περιεχόμενον τῆς ρωμηοσύνης.

Τό Συνέδριον ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας αὐτοῦ καί ὁ Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ, ὅστις εἰς τὴν προσφώνησιν αὐτοῦ ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην πρὸς τόν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων διὰ τὴν προσδιδομένην ὑπ' αὐτοῦ ἔμφασιν εἰς τὴν ρωμηοσύνην εἰς μίαν ἐποχὴν ἀμφισβητήσεως, συγχύσεως καί προσπαθειῶν ἀποδομήσεως τῶν πάντων.

Χαιρετισμόν ἀπηύθυνε τῷ Μακαριωτάτῳ καί τοῖς Συνέδροις καί ὁ χορηγὸς τοῦ Συνεδρίου κ. Πέτρος Κυριακίδης, λέγων ὅτι ἡ ἵδρυσις τῆς Μ.Κ.Ο. «ΡΩΜΗΟΣΥΝΗΣ» τυγχάνει θεάρεστον ἔργον, καθ' ὅτι σκοπὸς αὐτῆς τυγχάνει ἡ καταγραφὴ καί ἡ ἠθικὴ καί ὕλική στήριξις τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων. Ἐξακολουθῶν, εἶπεν ὅτι θεωρεῖ τιμὴν αὐτοῦ ὅτι ἐπελέγη διὰ τὴν στήριξιν τῆς ρωμηοσύνης ὡς τῆς ἀγίας παραδόσεως ἡμῶν, ἡ ὁποία περιλαμβάνει τὴν ὀρθόδοξον ἡμῶν πίστιν εἰς Χριστόν, τὰς Συνόδους τῶν Πατέρων, τὴν

ὕμνολογίαν, τάς τέχνας, τά γράμματα, τήν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν ἡμῶν παράδοσιν, τήν ὁποίαν ἐκαλλιέργησεν ὁ Ἕλλην νοῦς καί τήν ὁποίαν παρελάβομεν ἡμεῖς οἱ Νεοέλληνες, οἱ Ρωμηοί, ἀποκεκαθαρμένην ἐκ τῶν εἰδωλολατρικῶν στοιχείων αὐτῆς ὑπὸ τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καί τῶν Βυζαντινῶν Ρωμαίων Ὁρθοδόξων Θεραπόντων τῆς λογοτεχνίας καί τῆς ποιήσεως. «Ἡ ρωμηοσύνη», εἶπεν, «εἶναι συνόγκαιρη τοῦ κόσμου».

Μετά τάς ὡς ἄνω προσφωνήσεις ἠκολούθησαν αἱ διαλέξεις τῶν κάτωθι διακεκριμένων ἐπιστημόνων:

1. Τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Βυζαντινῆς Φιλολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, κ. *Φωτίου Δημητρακοπούλου*, γνωστοῦ καί ἐκ τῆς ἐκδόσεως τοῦ βίου τοῦ Ἁγίου Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου. Οὗτος εἰς τήν διάλεξιν αὐτοῦ μέ θέμα: «*Ρωμηοσύνη καί Χριστιανισμός*», ἐτόνισεν ὅτι ἡ συνέχεια τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους διετηρήθη, ὡς αὖτις διετηρήθη ἡ πίστις αὐτοῦ εἰς Χριστόν. «Τό ἑλληνικόν ἔθνος», εἶπεν ὁ κ. Δημητρακόπουλος, «ἀπό τῆς ἐποχῆς τοῦ Κυρίου καί τῶν ἀποστόλων, γίνεται διὰ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου ἔθνος τῶν Ρωμαίων Χριστιανῶν, τό συνεχίζει τήν ὑπαρξιν αὐτοῦ διὰ τῶν ἀγώνων ὑπέρ τῶν δογμάτων τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων καί τῶν Ἁγίων Εἰκόνων. Ὁ Ἑλληνισμός δέν ἔχει ἀνάγκην τοῦ Δυτικοῦ διαφωτισμοῦ, ἀλλά τοῦ μυστικοῦ φωτισμοῦ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ὁ Ἑλληνισμός κατέρρευσε, ὡς αὖτις ἐγκατέλειψε τήν πίστιν καί τάς θλίψεις».

2. Τοῦ κ. *Κωνσταντίνου Νιάρχου*, Καθηγητοῦ τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μέ θέμα: «*Ἑλληνισμός καί Ρωμηοσύνη*». Οὗτος ἐτόνισεν ὅτι ἡ Ρωμανία ἐξέλιπεν μεν ὡς πολιτική ἐξουσία, συνεχίζει ὅμως νά ὑπάρχῃ ὡς θρησκευτική, πολιτική καί πολιτιστική παράδοσις. «*Ἡ Ρωμανία κι ἂν πέρασεν, ἀνθεῖ καί φέρει κι ἄλλο...*». Ὅτι εἰς τό Βυζάντιον δέν ὑπῆρξεν ἀναγέννησις, διότι δέν ὑπῆρξε μεσαίων καί σκοταδισμός, ἀλλά συνεχῆς καλλιέργεια τῶν κλασσικῶν γραμμάτων καί ἐλευθέρα ἀνάπτυξις τοῦ λόγου.

3. Τῆς κ. *Μαρίας Μαντουβάλου*, Ἀναπληρωτρίας Καθηγητρίας τῆς Νεοελληνικῆς Φιλολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν μέ θέμα: «*Ρωμαῖοι, Ρωμηός, Ρωμηοσύνη*». Αὕτη ἐτόνισεν ὅτι Δυτικοί μελετηταί καί πολιτικοί ἠμφεσβήτησαν τήν ἐθνικήν κληρονομίαν τῶν Ἑλλήνων καί προσεπάθησαν νά ἀπαλείψουν τήν ἐθνικήν Βυζαντινήν καί Νεοελληνικήν συνέχειαν. Ὁ διδάσκαλος τοῦ γένους Ἀθανάσιος ὁ Πάριος χρησιμοποιοῖ ἀδιακρίτως τούς ὅρους «*ἡμεῖς Ἕλληνες ὄντες*», «*Ἑλλάς Ἑλλήνων γῆς*», «*Γραικοί, Ρωμαῖοι*» καί «*γῆ Ρωμαίων*». «*Οἱ Ρωμαῖοι καί Ἕλληνες μετονομασθέντες, διετήρησαν τήν θρησκευτικήν αὐτῶν ὁλοκληρίαν. Οἱ ὅροι Ἕλλην, Ρωμαῖος καί Γραικός χρησιμοποιοῦνται ἰσαξίως*».

4. Τοῦ κ. *Ἀθανασίου Παλιούρα*, Καθηγητοῦ τῆς Βυζαντινῆς Ἀρχαιολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων, μέ θέμα: «*Τά ἱερά προσκυνήματα τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων: πνευματικά μαργαριτάρια τῆς Ὁρθοδοξίας*». Οὗτος ἐπαρουσίασεν ὀπτικῶς τά προσκυνήματα τοῦ Πατριαρχείου εἰς ὁδοιπορικόν

προετοιμασθέν ὑπ' αὐτοῦ καί συνοδευθέν διὰ καταλλήλων σχολιασμῶν, μυσούντων εἰς τὰ σωτήρια γεγονότα, τὰ συμβάντα ἐπὶ τῶν τόπων τούτων τῆς χάριτος, δηλαδή τῆς Ναζαρέτ, Βηθλεέμ, Ἰορδάνου ποταμοῦ, Θαβώρ, Γολγοθᾶ, Ἀγίου Τάφου, ὄρους Ἑλαιῶν, φυλασσομένων δι' ἀγώνων καὶ ἀγωνιῶν τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος.

5. Τῆς κ. *Αἰκατερίνης Διαμαντοπούλου*, Ἀναπληρωτρίας Διαχειριστρίας τῆς Μ.Κ.Ο. «ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ». Αὕτη ἐπαρουσίασε τοὺς στόχους τῆς ὁργανώσεως ταύτης, ὡς φορέως ἀναγεννήσεως τῆς ρωμηοσύνης μέ στόχους τὴν προβολὴν τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, τὴν βοήθειαν τοῦ Πατριαρχείου διὰ τὴν ἀνακαίνισιν αὐτῶν, τὴν παροχὴν τεχνικῆς ὑποστηρίξεως, τὴν χρηματικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ περιοδικοῦ τοῦ Πατριαρχείου, τὴν ἐπιχορήγησιν δι' ἀνακαίνισιν τῶν Βιβλιοθηκῶν, τὴν κατάταξιν καὶ συντήρησιν τοῦ ἀρχεδιακοῦ ὑλικοῦ, τὴν χορήγησιν ὑποτροφιῶν διὰ σπουδᾶς εἰς Θεολογίαν, τὴν ἀποστολὴν ἐμψύχου ὑλικοῦ εἰς τὴν Ἀδελφότητα, τὴν ἐνίσχυσιν τῶν Μετοχιῶν τοῦ Πατριαρχείου καὶ τὴν ἀποστολὴν ἱατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως κ.ἄ.

6. Τὰς ἐργασίας τῆς πρώτης ἡμέρας κατέκλεισαν οἱ ὕμνοι ἀπὸ τὴν Βυζαντινὴν χορωδίαν «Τρίκκης Μελωδός».

Τὴν πρωΐαν τῆς ἐπομένης ἡμέρας, Τρίτης 31<sup>ης</sup> Μαΐου 2009, Κυριακῆς τῶν Ἀγίων Πατέρων, ὁ Μακαριώτατος ἐχοροστάτησεν εἰς τὴν θ. Λειτουργίαν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐξαρχίας τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ ὠμίλησεν αὐτοῖς ἐποικοδομητικῶς.

Μετά τὴν θ. Λειτουργίαν ἐσυνεχίσθησαν αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου. Διαλέξεις ἔδωσαν οἱ ἀκόλουθοι ὁμιληταί:

1. Ὁ καθηγητὴς τῆς Πατρολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐν Βοστώνῃ τῶν Η.Π.Α. π. *Γεώργιος Δράγας* ὠμίλησεν μέ θέμα: «*Ρωμηοσύνη, Απόδημος Ἑλληνισμός, Πρεσβυγενὴ Πατριαρχεῖα*» καὶ ἀνέλυσε, πῶς ἡ Βυζαντινὴ Αὐτοκρατορία, συνεχίζεται ὡς τρόπος ζωῆς μέ τὰς ἐν τῇ Διασπορᾷ ἐνορίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῶν ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ μέ τὴν παρουσίαν τῶν πρεσβυγενῶν Πατριαρχείων εἰς τὸν χῶρον τῆς Μέσης Ἀνατολῆς.

2. Ὁ Πολιτικός Ἐπιστῆμων κ. *Κωνσταντῖνος Χολέβας* ὠμίλησεν μέ θέμα: «*Ἡ παρουσία τῆς Ρωμηοσύνης στό σύγχρονο γίγνεσθαι*». Οὗτος ἐτόνισε, πῶς ἤρχισε νὰ ἀνακαλύπτῃ τὴν ρωμηοσύνην, ὅτε πρό εἰκοσαετίας ἐπεσκέφθη τὴν Ἰορδανίαν μέ τοὺς ἐν αὐτῇ ἀρχαιολογικοὺς χώρους εἰς Πέτραν, Μαδηβᾶν καὶ τὰς ἑλληνικὰς ἐπιγραφάς. Εἶπεν ὅτι ὁ τίτλος «Ρωμαῖος αὐτοκράτωρ» οὐδέποτε ἀπενεμήθη εἰς βασιλεῖς τῆς Δύσεως καὶ ὅτι ἡ ρωμηοσύνη ἀγωνίζεται διὰ τὴν ἰδικήν της ταυτότητα. Σεβομένη τὴν ἐθνικὴν ταυτότητα ἄλλων λαῶν, δέν ὀπισθοδρομεῖ, ἀλλὰ πρωτοστατεῖ εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἑνωσιν, μεταφέρουσα εἰς αὐτὴν τὸ πνεῦμα τῆς φιλανθρωπίας τοῦ Βυζαντίου, τῶν γραμμάτων τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ἀπὸ τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχες ἕως Κοσμᾶν τὸν Αἰτωλόν καὶ Νικόδημον τὸν Ἀγιορείτην. Ἡ Ρωμηοσύνη ἀντιπροτείνει τὸν κοινοτισμὸν καὶ τὴν Ὁρθοδοξον

Οίκουμενικότητα εἰς τὴν σύγχρονον ἰσοπεδωτικὴν παγκοσμιοποίησιν.

3. Ὁ Κύπριος λογοτέχνης κ. Νικόλαος Ὀρφανίδης, μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Κύπρου, συγγραφεὺς, μέ θέμα: «*Ἡ λογοτεχνικὴ πρόσληψις τῆς Ρωμηοσύνης*» ὠμίλησε καὶ ἔδειξε ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς ρωμηοσύνης ἔχει περάσει εἰς τὴν νεοελληνικὴν λογοτεχνίαν μέ τούς ποιητάς Γεώργιον Σεφέρην, κυρίως εἰς τὸ ποίημα αὐτοῦ «*Νεόφυτος ὁ Ἐγκλειστος μιᾶς*», εἰς τὸ ὁποῖον μεταφέρει εἰς ποιητικόν λόγον τὸ ἔργον τοῦ Ἀγίου: «*Περὶ τῶν κατὰ τὴν χώραν Κύπρον σκαιῶν*», μέ τὸν Φώτιον Κόντογλου εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ «*Πονεμένη ρωμηοσύνη*», μέ τὸ ποίημα «*Ἐνάτη Ἰουλίου*» τοῦ Κυπρίου ποιητοῦ Βασιλείου Μιχαηλίδου εἰς τὸ μαρτύριον τοῦ ἐθνομάρτυρος Κυπριανοῦ, Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου, 1821. «*Μέ αὐτούς ἡ πονεμένη Ρωμηοσύνη*», εἶπεν ὁ κ. Ὀρφανίδης, «*ἢ ὁποία εἶναι ἡ ὑγιὲς ἔκφρασις ἐθνότητος, εἰσέρχεται εἰς τὴν ποίησιν. Ὁ ἐθνικισμός εἶναι παθογένεια, ἀρρώστεια καὶ αἵρεσις, ἐκ Δύσεως ἔλθοῦσα*».

4. Ὁ κ. Ἰωάννης Δανδουλάκης, Πολιτικός Ἐπιστήμων, Διεθνολόγος, ὠμίλησε μέ θέμα: «*Ἡ δυναμικὴ τῆς Ρωμηοσύνης στό μέλλον*», καὶ ἐστιάσθη εἰς τὸ ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπάρχει ὄντως ἠθικὴ κρίσις, ἔλλειψις τοῦ μέτρου τοῦ Ἀριστοτέλους, ἀντιγραφὴ ξένων προτύπων καὶ ὅτι οἱ ξένοι λαοὶ ὑποσκάπτουν τὴν ρωμηοσύνην, ἀλλὰ ὑπάρχει ἡ ἐλπίς, ἐάν ἐμβαθύνωμεν εἰς τὰς ζωογόνους ρίζας τῆς παραδόσεως ἡμῶν, ἥτοι τῆς Θεολογίας, τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς καὶ Ἀγιογραφίας, «*νά μένη πάντοτε μαγιά*», ὅπως λέει ὁ Μακρυγιάννης. Ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τοῦ ὀνόματος τοῦ Καρλομάγνου ὁ ἀραβικὸς κόσμος ἀφίσταται ἐπικρίνων, μεμψιμοιρῶν καὶ δυσφορῶν, ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τοῦ Βυζαντίου θαυμάζει. Ἡ Εὐρώπη ἔχει ἀνάγκην τῆς φωτισμένης ρωμηοσύνης. Ἡ ρωμηοσύνη ἔχει μίαν διπλωματικὴν μοναδικότητα, τὰ τέσσαρα πρεσβυγενῆ Πατριαρχεῖα τῆς Ἀνατολῆς, μέ τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ὡς τὸ ἀρχαιότερον ἀνά τὸν κόσμον Χριστιανικόν θρησκευτικόν καθίδρυμα. Ταῦτα ἀποτελοῦν μέγα ἀξιοποιήσιμον πνευματικόν κεφάλαιον.

5. Ὁ Δρ. Χρῆστος Θ. Νικολάου, Σύμβουλος τῆς Μ.Κ.Ο. «ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ», ἐπαρουσίασε τὸν ἱστοχῶρον τοῦ Πατριαρχείου, ἰδρυθέντα διὰ Συνοδικῆς ἀποφάσεως (Συνεδρία ἰς' 10.10.2006) καὶ διὰ Πατριαρχικῆς ἐπιστολῆς. Εἰς τοῦτον προβάλλονται τὰ ἱερά προσκυνήματα, αἱ ἱεραὶ Μοναί, ἡ διοικητικὴ δομὴ τοῦ Πατριαρχείου, ἡ λειτουργικὴ ζωὴ αὐτοῦ, ἡ ποιμαντικὴ δραστηριότης τοῦ Πατριάρχου καὶ αἱ πάσης φύσεως δραστηριότητες τοῦ Πατριαρχείου. Ταῦτα πάντα προβάλλονται εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἀρκετὰ δέ τούτων ἔχουν ἤδη μεταφρασθῆ καὶ προβάλλονται εἰς τὴν Ἀραβικὴν καὶ τὴν Ἀγγλικὴν.

Εἰς τὸ τμήμα τῶν συνδέσμων τῶν οἰκείων ἱστοχῶρων τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ὑπάρχει πρόσβασις εἰς τὸν ἱστοχῶρον τῆς «**Ρωμηοσύνης**» μέ τὴν διοικητικὴν αὐτῆς δομὴν, τούς στόχους αὐτῆς, τὰς δραστηριότητας ὑπὲρ τοῦ Πατριαρχείου καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν εἰδησεογραφίαν τοῦ Πατριαρχείου σέ μονοτονικὴ μορφή.

Εἰς τὸ τμήμα τῶν συνδέσμων τῶν ἐπιλεγμένων ἱστοχῶρων τοῦ Πατριαρχείου παρουσιάζεται καὶ ὁ ἱστοχῶρος «**Παντοκράτωρ**», μέ δωρεάν παροχὴν θρησκευτικοῦ πνευματικοῦ ἐπικοδομητικοῦ ὕλικου εἰς γραπτὸν καὶ προφορικόν λόγον, ἐκκλησιαστικὴν εἰδησεογραφίαν, ἐκκλησιαστικὰ ἀκούσματα καὶ χριστιανικὰς ὁμιλίας ἐκλεκτῶν ὁμιλητῶν.

Ἐντύπωσιν προεκάλεσε τό ἰδιαίτερον τμήμα τοῦ ἱστοχώρου τῆς Ρωμηοσύνης, εἰς τό ὁποῖον δείκνυται ἡ πανοραμική ἐν κινήσει ἀποτύπωσις καί παρουσίαις τῶν προσκυνημάτων τοῦ Πατριαρχείου, τοῦ Παναγίου Τάφου, τοῦ Γολγοθᾶ καί ἐν γένει τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου καί τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας τῆς Σεῖδανάγιας. Ἡ παρουσίαις αὕτη, ὄντως θαυμαστή, συμπληρουμένη ὑπό τοῦ κ. Νικολάου, θά προβάλη μέ τόν αὐτόν τρόπον καί τά ὑπόλοιπα προσκυνήματα τοῦ Πατριαρχείου πρός ὄφελος τῶν εἰσερχομένων εἰς τό διαδίκτυον καί ἔπαινον τοῦ εὐλογημένου γένους τῶν Ρωμαίων.

Τά δημιουργηθέντα εἰς τάς καρδίας τῶν μετόχων τοῦ Συνεδρίου αἰσθήματα συγκινήσεως ἐκ τῶν λίαν ἐνδιαφερουσῶν διαλέξεων κατέστησαν εἰσέτι ἐντονώτερα οἱ ὕμνοι τῶν Ἑγκωμίων τῆς Θεοτόκου, τῶν ψαλλομένων τήν παραμονήν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου εἰς τό ἐν Γεσθημανῇ μνημα αὐτῆς, μελοποιημένοι ὑπό τῆς χορωδίας «Βυζαντινός χορός» καί ψαλέντες ὑπ' αὐτῆς ἐν τῷ συνεδρίῳ.

Τήν λήξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου ἐκήρυξεν ἐν τέλει ὁ Μακαριώτατος, λέγων ὅτι ἡ ρωμηοσύνη ἀποτελεῖ πνευματικόν μέγεθος, ἀντιλεγόμενον καί ὡς ἐκ τούτου κείμενον εἰς πτῶσιν καί ἀνάστασιν πολλῶν. Ἐπίσης ὅτι ἡ Μ.Κ.Ο. «ΡΩΜΗΟΣΥΝΗ» ἔχει τήν δυνατότητα νά συμβάλῃ διά τῆς δραστηριότητος αὐτῆς εἰς τήν ἀνάστασιν τῶν χριστιανῶν, τῶν ζώντων εἰς χώρας ἀνασφαλεῖς ὡς αὐτάς τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Ὁ Μακαριώτατος ἀπηύθυνεν εὐχαριστίας τῷ κ. Πέτρῳ Κυριακίδῃ καί τῷ κ. Λαυρεντίῳ Λαυρεντιάδῃ διά τήν ἠθικήν καί ὑλικήν αὐτῶν ὑποστήριξιν εἰς τόν σωστικόν ρόλον τῆς ρωμηοσύνης ἐν τῷ κόσμῳ, τῷ κ. Χρίστῳ Νικολάῳ, τῇ κ. Αἰκατερίνῃ Διαμαντοπούλῳ, τοῖς ὁμιληταῖς καί πᾶσι τοῖς συμμετασχοῦσι.

Εἰς τό τέλος τοῦ Συνεδρίου διενεμήθησαν cd, περιέχοντα τά Ἑγκώμια εἰς τήν Κοίμησιν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὅπως αὐτά ψάλλονται εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐν Γεσθημανῇ τήν 14<sup>ην</sup> Αὐγούστου ἐκάστου ἔτους ἐνώπιον τοῦ Θεομητορικοῦ μνήματος, μελοποιηθέντα ὑπό τοῦ Πρωτοψάλτου κ. Σωτηρίου Ἀλεβιζάκη καί ἐρμηνευθέντα ὑπό τῆς Χορωδίας «Βυζαντινός Χορός».

Λίαν εὐμενῇ ὑπῆρξαν τά σχόλια τῶν συμμετεχόντων εἰς τό Συνέδριον διά τήν ἐπιτυχίαν αὐτοῦ εἰς τήν παρουσίαν τοῦ περιεχομένου τῆς ρωμηοσύνης, ὡς τῆς Οἰκουμενικῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδοξίας καί τῶν ἀξιῶν αὐτῆς, μέ ἐπίκεντρον τό ἡμέτερον Πατριαρχεῖον ὡς τῆς καρδίας ταύτης, λόγῳ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων.

**Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας**

ngg\_shortcode\_0\_placeholder